

все притуряли по нѣщо си ново измѣдрено, и така хора-та полече и повече ся учили и истъщявали. Доклѣ нѣмало книгѣ всичко ся приказвало отъ бащѣ на сынѣ и на унукы и минувало изъ уста въ уста. Много пояси хора измрѣли и все така ся прѣдавало бащино и майчино. А колко и каквы познанія ся по-вличятъ отъ хыляды години! Колко ли новы мысли ся родили, загынѣли, и въскрѣснѣли за да загынѣтъ изново, до кога-то най-сѣтнѣ ся изнамѣри писмо, та зехѣ да ги ловятъ на хартиѣ!

Всѣдѣ а особено по горящы-ты страны, — дѣто работа-та е по-легка и поминѣкъ-тъ по-лесенѣ, дѣто хора-та не орѣтъ и не копаѣтъ, а само пасѣтъ и въдятъ добытѣкъ и съ него ся лутать нагорѣ надолѣ по широки пущинацы, — прѣзъ хубави длѣгы нощи хора-та ся вглядвали въ небо, разглядвали звѣзды-ты, пытали ся и гадкали: що ли е, какво ли е слѣнце-то, що ли сѣ и каквы ли сѣ звѣзды-ты и мѣсячина-та, какъ пѣтувать, каква ли е и колкава ли е земя-та. Нѣ оведнажѣ не могли да налучятъ и да намѣрятъ правѣ-тѣ истинѣ. Какво ли не мыслихѣ и невѣрвахѣ испрѣво! Оведнажѣ не могли да ся договѣдятъ за голѣмы-ты Божі работы, а по-малко-малко съгледвали, бѣлѣжили, лучили и намирали, доклѣ проумѣли всичко, що знаѣтъ сега. А доклѣ да научятъ всичко, що знаѣтъ сега, изминѣли ся хыляды години. Защо-то не е лесно да проумѣе чловѣкъ всичкѣ-тѣ Божі мѣдрость на никога нѣма и да постигне да разбере всичко, що-то Господь Богъ е създалъ и нарядилъ.

Отъ това, що-то сѣ испитали и проумѣли учены хора за Божій свѣтъ на ни го прѣдали, азъ искамъ да пораскажѣ нѣщо на тыя, кои-то обычатъ